

Aixequem la República

Marta Jorba (Gatamaula Feminista)

“el feminisme ha d'ésser una eina d'alliberament global que trenqui la cadena d'opressions interrelacionades i difícilment destriables damunt la qual s'assenta la societat” (Olivares et al, 1982).

Bona tarda a totes,

Primer de tot m'agradaria **donar les gràcies a la organització** per haver-nos convidat a aquesta jornada. Gatamaula som un col·lectiu feminista de Barcelona que treballem per l'alliberament de gènere i sexual, i entenem que aquest va lligat a la lluita anticapitalista, antiracista, i també per l'alliberament dels pobles.

Volem fer una **República feminista**. Què vol dir fer una RF? Al nostre entendre, vol dir construir un model social i polític estructuralment diferent. Diferent als estats que coneixem i que ens oprimeixen. Diferent perquè el feminisme estigui a la **base**, als **fonaments**, i pugui ser la **columna vertebral** d'aquest nou ordre social.

La república feminista **no pot ser una esmena parcial a lleis actuals**, ni un tema o apèndix del procés constituent i la futura constitució. La república feminista ha de ser una **esmena a la totalitat** del sistema. D'un sistema **heteropatriarcal** que s'alia amb el capitalisme global més desbocat i el racisme més punyent. La república feminista ha de proporcionar l'alternativa global que resta a la base del canvi –com diu aquesta cita d'un text col·lectiu on va participar Maria-Mercè Marçal, de les II Jornades Catalanes de la Dona del 82. La república feminista s'ha de construir des del treball conjunt amb els moviments emancipadors per aconseguir una transformació real. En unes **paraules recents** que ens va deixar de la gran activista i teòrica **Angela Davis**: (...) hem de continuar desenvolupant teories i pràctiques que vinculin sòlidament les lluites per l'autodeterminació amb els nostres esforços regulars per a purgar els nostres mons de racisme, xenofòbia, explotació capitalista, homofòbia i violència de gènere”.

Els **tres verbs** que donen nom als actes del dia d'avui em van molt bé per introduir els temes dels que voldria parlar-vos breument. Trobem-nos, pensem-la, visquem-la.

En primer lloc, **Trobem-nos. Quines són les condicions que ens permeten trobar-nos?** Això és el que hem de respondre des dels feminismes. Per trobar-nos per construir una república hem d'entendre que hi ha **temps, dependències, i necessitats diverses**. No podem trobar-nos (materialment!) si no tenim en compte els temps de la vida per als temps de la política. Trobar-nos és cuidar-nos, trobar-nos és fer política de la relació. És donar **autoritat** a les companyes que saben d'una lluita en la que tu no hi participes, és fer **confiança** entre moviments.

El moviment feminista fa dècades que **s'enxarxa** per lluitar contra les violències masculistes, pels drets sexuals i reproductius, per una economia sostenible i al servei de la vida. Durant aquest **procés d'independència català i contra el règim del 78**, han sorgit coordinacions en xarxa per fer incidència política, feministes dins dels CDRs, o diferents col·lectius feministes de base contra la repressió. Són espais que s'han d'enfortir els uns als altres i consolidar. Només des d'un **moviment feminista fort i autònom** (independent de partits i d'institucions, encara que amb relació amb ells) tindrem la força necessària per fer del feminisme un pilar fonamental en el procés constituent i la construcció de la república.

La segona invitació d'aquesta jornada és **Pensem-la. La pregunta que us faria aquí és: Què hem de pensar diferent?** Hem de pensar diferent què és un procés constituent, i qui hi participa. Què és la identitat nacional i qui en queda exclosa. Què és l'alliberament nacional i a qui inclou. Ens cal un feminisme interseccional on totes hi tinguem lloc, amb independència de l'origen, l'edat, la sexualitat, la capacitat o la llengua. I hi hem de ser totes des del principi del procés: les migrades, les del sud, les treballadores sexuals, les lesbianes, les trans, les que se senten catalanes i les que no, les joves i les grans. Només des de la diferència construirem allò comú.

En l'intent de **pensar col·lectivament els feminismes en relació a la independència i procés constituent**, el nostre col·lectiu ens vam aventurar a pensar un llibre. Un llibre que posés sobre la taula debats que no s'estan donant i veus que sovint s'invisibilitzen i alhora enxarxés feministes diverses. En els pròxims dies tindrem entre nosaltres el llibre *Terra de ningú. Perspectives feministes sobre la independència*, (del que se n'està preparant una traducció al castellà) i que inclou una cinquantena de veus feministes i d'activistes LGTBI. **El llibre és una invitació a parlar sobre sobirania, economia, participació política, nació, estat, identitat, cultura, internacionalisme, violències, i un llarg etc., des d'una perspectiva feminista i crítica.** Un llibre que ens parla també d'on venim i **traça el fil lila i roig** de la nostra història recent, des de Maria-Mercè Marçal a Montserrat Roig, passant per les companyes feministes activistes als anys 70, 80 i 90. **Pensar la república** significa també recollir aquestes herències, i significa, també, pensar críticament sobre tot allò que ens és donat i imaginar-ne alternatives.

I, finalment, **Visquem-la. Visquem-la**, que vol dir, entre d'altres coses, que sapiguem viure els moments col·lectius on irromp alguna cosa nova, com l'1 d'octubre. Viure-la vol dir que en el trobar-nos i pensar-la, tinguem també **cura de nosaltres mateixes** i les nostres companyes, de les que no ho veuen del tot clar, de les **dissidents**. Viure-la vol dir crear espais segurs on poder expressar pors, alegries i dubtes, des del respecte entre nosaltres. Les feministes ja ho hem posat en pràctica, en algunes trobades a Ca la Dona i en d'altres espais. Viure-la com a poble, també, significa vetllar perquè sigui un **procés transformador en tots els àmbits de la quotidianitat**. Viure-la vol dir estar al carrer, intentar fer alguna cosa en els institucions (sobretot quan estan en perill!), però significa també, i **en un sentit profund**, començar la revolució en una mateixa, des de casa, des del llit, a la feina, als espais de militància i d'oci. I alhora, **resistir i crear** des de tots aquests espais del nostre entorn.

Ja per acabar, voldria donar una **senyal d'alerta**: no permetem que l'estat d'excepció que s'ha instaurat a casa nostra, amb la presència impune de l'ultra dreta feixista als carrers, passi per sobre de la visibilitat i les reivindicacions de les dones, de les persones LGBTI, de les migrades, i de tots els col·lectius minoritzats que lluiten per ser-hi. Tot assenta els fonaments per a la República. Les dones (diverses) estem al capdavant de les lluites (que són múltiples) – i no necessitem herois que salvin el poble. Passos al costat, i arrenquem juntes la construcció de la nova República.

Moltes gràcies.